

E.C. Granollers: 100 anys

L'Esport Club Granollers encetarà aquests proper diumenge, dia 3 de març, al camp de futbol del carrer de Girona el calendari d'actes commemoratius amb motiu de la celebració del seu centenari. Ara tot just fa 100 anys, uns quants granollerits liderats per l'Alfred Canal, que esdevindria el primer president de l'entitat, van iniciar la singladura futbolística a través del Granollers Foot-ball Club, que poc temps després agafaria el nom d'Esport Club Granollers.

GRANOLLERS, LA CAPITAL DEL VALLÈS ORIENTAL, tenia l'any 1913 poc més de 8.000 habitants i el jovent masculí, preferentment, buscava en l'esport una sortida a les seves inquietuds de lleure. Quan el futbol es va posar de moda, les eres i espais lliures de la ciutat capaços de facilitar la seva pràctica es convertien en improvisats camps de futbol que aplegaven diferents grups de joves per barris, per penyes, per empreses... Durant tots aquells anys, Granollers va comptar amb destacades formacions com Ferro, Sastre, Ràpids, Manolassos, Harmonia...

ELS TEMPS DIFÍCILS DE LA GUERRA I DE LA POSTGUERRA també van incidir directament en la vida d'un Club, sempre modest, que tenia instal·lat el seu camp base des de 1922, al cèntric carrer de Girona, un espai singular i referent esportiu de la ciutat, on encara segueix jugant l'Esport Club Granollers. Al llarg de tots aquests anys de vida del Club, han estat milers els jugadors que han passat per les seves diferents categories. Uns quants d'ells, tocats per la glòria i l'art de l'habilitat futbolística, han aconseguit objectius més grans en formar part d'altres clubs més rellevants.

L'ESPORT CLUB GRANOLLERS ha estat, abans i ara, un camp de d'educació per a molts jugadors que més enllà de les qüestions esportives han rebut una formació humana de part dels entrenadors, basada en els millors valors de l'esport. L'E.C. Granollers, que va rebre el passat desembre la Medalla de la Ciutat de Granollers per part de l'Ajuntament, ha esdevingut -més enllà de si la pilota entra o no- i esdevé un exemple d'entitat granollerina arrelada i compromesa amb la ciutat. Felicitats i per molts anys!

La Roca Village

L'Ajuntament de la Roca que presideix Rafael Ros, aprovà fa uns dies concedir nous permisos d'ampliació a La Roca Village per tal que pugui ampliar la seva àrea comercial de Santa Agnès de Malanyanes. Les xifres d'aquesta nova proposta són significatives: 30 milions d'euros d'inversió, 40 nous establiments, 300 llocs de treball...

LA PROPOSTA HA DESPERTAT el lògic entusiasme a la Roca del Vallès, conscients de la necessitat de fomentar l'ocupació en aquests moments tan complicats econòmicament parlant. El fet que es puguin crear 300 nous llocs de treball per part de Value Retail i que uns quants puguin ser ocupats per persones del mateix municipi o d'altres poblacions de la comarca properes, esdevé una bona notícia. Ara, caldrà veure el seu desenvolupament de cara al 2014. Mentrestant, La Roca Village seguirà sent centre d'atenció per a milers de turistes.

TERRADES I ELS INFORMES DE MÉTODO 3

Moltes de les coses que acostumen a passar a nivell polític i social arreu de Catalunya acostumen a presentar-se en clau vallesana. Les excepcions confirmen moltes regles. Des de fa uns quants dies, Catalunya viu immersa en la polèmica política que té el seu epicentre, un dels seus kilòmetres zero, en l'agència de detectius Método 3 de Barcelona. Fa uns dies, el diari *El Mundo* (que està pel que es veu en possessió dels famosos documents de l'agència) donava a conèixer un correu que presumptament implicava al diputat granollerí del PSC, **Jordi Terrades**.

Segons la informació, en Terrades, que formava part de la Comissió d'Investigació del cas Palau l'any 2010, va demanar un informe econòmic a l'assessoria jurídica del PSC sobre un altre diputat vallesà, el conseller **Felip Puig**, i d'altres dos significats polítics. Terrades sosté que ell no té cap implicació amb l'agència Método 3 i que l'únic que va fer fou complir amb les seves obligacions. I diu també que no hi ha cap irregularitat ni cap il·legalitat, ja que es tracta d'una petició d'informes econòmics als quals pot accedir tothom a través del Registre Mercantil. A vegades, des de la proximitat, als periodistes ens toca mullar-nos. No crec que aquest cas tingui recorregut. El que ens estranya és que la petició d'aquests informes -via recorregut PSC/Anna Villena- acabés a l'agència de Método 3 on treballava l'**Elisenda Villena**, germana de l'Anna.

Opinió

El éxito en el deporte: ganadores, perdedores...

En el deporte, como en la vida, no hay ganadores y perdedores como nos quieren hacer creer; el ganador no tiene que ser el primero que pise la meta, eso es un concepto materialista que sirve para algunos o para muchos, pero el verdadero ganador es aquel que gana la medalla de la satisfacción.

En cuanto a los perdedores, eso que muchos asimilan a desperdicios humanos, a derrota, a fraude incluso; no son otra cosa que ganadores en potencia, que se han quedado en el camino, o que simplemente lo han interrumpido y en cuanto se lo propongan podrán cambiar su signo.

Nos enseñan que el éxito es el coche de lujo, la chica despampanante, el traje de marca, el puesto más reconocido. En el deporte por supuesto las medallas son el éxito para la mayoría; pero todo el mundo se olvida de que como dijo alguien "a veces la mayoría, sólo significa que todos los tontos están del mismo lado", y por lo tanto ya no son capaces de ver que el éxito no depende de los demás, sino de uno mismo, y que es el concepto que tenga uno mismo de su propio éxito, lo que marcará el camino y lo que marcará la diferencia entre lo que quieren los demás y lo que nosotros queremos.

Cada uno debe de ir tras su "éxito"; debe de aprender a no rendirse y sobre todo a no escuchar cantos de sirena. Para todos hay momentos de tempestad y de calma, lo importante tras la tempestad es no quedarse sentado esperando que nos llegue un viento favorable que nos deposite dulcemente en la playa, sino ir remando hacia ella, sin prisa pero sin pausa.

Por desgracia, vivimos una serie de dictaduras a distintos niveles; económica, política, cultural y religiosa e incluso deportiva, donde unos pocos, toman decisiones que afectan a muchos; y cuando esos "muchos" no están de acuerdo con esas medidas poco o nada pueden hacer para cambiarlas.

Creo que era Víctor Hugo quien decía: "A nadie le faltan fuerzas, lo que les falta a muchos es voluntad". La película *El guerrero Pacífico* nos lo enseña, el éxito está en el camino que iniciamos para conseguir una meta; en ese no estar parados, en ese ir remando hacia la playa; en definitiva en esa fuerza de voluntad que ponemos para continuar.

Al final la medalla podrá llegar, pero será un instante ínfimo, comparado con la multitud de instantes que hemos vivido durante el camino; la medalla será el éxito para los demás, porque para nosotros el éxito será haber sido capaces de no parar de remar en ningún momento.

Todos estos aspectos se pueden aplicar a muchos momentos de la vida de cada persona, ya que el deporte establece unas normas de conducta y manera de actuar que ayudan considerablemente a la hora de ponernos a prueba para conseguir posibles retos profesionales, personales, sociales... El deporte como ejemplo, es un modelo a seguir para los que consiguen medallas y para aquellos otros que consideran que lo más importante es participar.

Paco Arcilla

PACO ARCILLA
Entrenador de atletismo